

Kontrola inspekcji – wpływ przedsiębiorcy na decyzję pokontrolną

Dopuszczalny zakres poszczególnych kontroli, prawa i obowiązki kontrolowanego są określone we właściwych przepisach, a ich znajomość może zaoszczędzić każdemu przedsiębiorcy wielu zmartwień. Przebieg kontroli oraz jej porządek czasowy podlega ścisłemu określeniu w przepisach prawnych. Wyróżnić możemy kilka etapów: zawiadomienie przedsiębiorcy o zamiarze jej wszczęcia, właściwa kontrola, ustalenie wyników kontroli oraz wyciągnięcie prawnych konsekwencji wobec kontrolowanego.

Zawiadomienie i kontrola

Przystąpienie do czynności kontrolnych przez Inspekcję można podzielić na kilka etapów. Pierwszym z nich jest zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli. Kolejne są działania kontrolne, z przebiegu których Inspekcja zobowiązana są do sporządzenia protokołu kontroli. O tych etapach pisaliśmy w numerze 2/2016 kwartalnika "CiB. Rynek Kosmetyczny i Chemii Gospodarczej".

Czas trwania kontroli

Inspektorzy mają obowiązek przeprowadzać kontrolę w sposób sprawny i możliwie niezakłócający funkcjonowania kontrolowanego. Czas trwania wszystkich kontroli organu kontroli u przedsiębiorcy w jednym roku kalendarzowym nie może przekraczać:

- w odniesieniu do mikroprzedsiębiorców - 12 dni roboczych;
- w odniesieniu do małych przedsiębiorców - 18 dni roboczych;
- w odniesieniu do średnich przedsiębiorców - 24 dni roboczych;
- w odniesieniu do pozostałych przedsiębiorców - 48 dni roboczych.

Prawne konsekwencje kontroli – decyzje i sankcje

Konsekwencją działania Inspekcji jest wydanie decyzji, w której organ może stwierdzić uchybienia i nakazać ich usunięcie. Finalnym dokumentem kontroli jest protokół sporządzony pisemnie. Po sporządzeniu protokołu (tj. dokonaniu pisemnych ustaleń kontroli wraz z ewentualnymi uwagami przedsiębiorcy oraz stanowiskiem organu), jeżeli jest to niezbędne do usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości, inspektor wydaje, w drodze decyzji, zarządzenie pokontrolne.

Decyzja normująca obowiązki przedsiębiorcy w kwestii wykazanych naruszeń zostaje wydana po zakończeniu kontroli. Niejednokrotnie decyzje inspekcji związane są z nałożeniem kary na kontrolowanego. Jest to pierwszy typ sankcji, którą dysponuje inspekcja. Kolejną jest sankcja nakładana na osobę, która wbrew obowiązkowi nie wykonuje decyzji inspektora wydanych w toku kontroli lub z jego upoważnienia przez inspektora, lub decyzji zarządzeń pokontrolnych, albo usuwa dowody lub produkty zabezpieczone w toku kontroli (*patrz nr 2/2016 "CiB. Rynek Kosmetyczny i Chemii Gospodarczej"*).

Natomiast w przypadku naruszeń, które powodowały bezpośrednie zagrożenie życia lub zdrowia ludzi, państwowy inspektor sanitarny nakazuje unieruchomienie zakładu pracy lub jego części (stanowiska pracy, maszyny lub innego urządzenia), zamknięcie obiektu użyteczności publicznej, wyłączenie z eksploatacji środka transportu, wycofanie z obrotu środka spożywczego, przedmiotu użytku, materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu z żywnością, kosmetyku lub innego wyrobu mogącego mieć wpływ na zdrowie ludzi albo podjęcie lub zaprzestanie innych działań; decyzje w

tych sprawach podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

Środki prawne

W przypadku wspomnianych decyzji, możliwość odwołania wynika z zasad ogólnych uregulowanych w Kodeksie postępowania administracyjnego. Odwołanie kieruje się do organu wyższego stopnia za pośrednictwem organu, który wydał decyzję w sprawie (np. od decyzji powiatowego inspektora sanitarnego do wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego) w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. Organ może wydać nową decyzję, w której uchyli lub zmieni zaskarżoną decyzję, jeżeli uzna, że odwołanie zasługuje w całości na uwzględnienie, w innym zaś wypadku przekazuje akta sprawy wraz z odwołaniem do organu wyższego stopnia. Jeśli również w drugiej instancji wydana zostanie decyzja niekorzystna dla kontrolowanego, przysługuje mu jeszcze prawo do wniesienia skargi do sądu administracyjnego. Dodatkowo Inspekcja Handlowa może prowadzić mediację między konsumentem a przedsiębiorcą.

Inaczej wygląda sytuacja w przypadku wykroczeń i przestępstw zagrożonych grzywną lub karą pozbawienia wolności – w tym wypadku zastosowanie znajdują przepisy Kodeksu postępowania karnego oraz Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia. Odpowiedzialność z tego tytułu ma bardziej zindywidualizowany charakter, za czym idzie między innymi obowiązek wykazania obwinionemu lub oskarżonemu winy w popełnieniu zarzucanego czynu. ■

SZYMON ŁAJSZCZAK, Associate,
ERYK GOŁĘBIEWSKI
z Praktyki Life Sciences
kancelarii Domański Zakrzewski Palinka